Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L 84:1 - 210

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

1145

Käraste.

Det skall bli mycket roligt om du kommer hit. Allra roligast nästan om vi äro ifrån dessa dagarnas bedröfvelse så att du kan komma. Nu ha vi det verkligen allt för bedröfligt. Hela förra veckan låg faster till sängs, det var nog inte annat än magkatarr så det var ingenting att oroa sig för, men det är ändå dystert att ha sjukt i huset. Gerda var med knapp nöd uppkommen, förrän Birger, Ivar och en jungfru lade sig sjuka. De andra har det gått öfver med, men på Birger har det gått åt lungorna och han ligger nu med hög feber och ser förfärligt bedröflig ut. Doktorn trodde att det hade blifvit någon utgjutning. Han ligger där, blir hvarken bättre eller sämre och ingen vet hvad det skall bli af. Nog ska vi våga tro att han repar sig äfven om det blir lunginflammation, men han har just inte tid att ligga sjuk nu. Det är det sista året i skolan. Och mamma blir så svag och darrande så fort det är något på färde och Gerda är förtviflad. Det är inte roligt. Runt om i staden ligga också alla människor. Apotekarns fru har dött af vanvårdad lunginflammation. Landshöfdingens systrar äro sjuka alltsedan jul. Valborg är sjuk på nytt. Det är något ängsligt i att mitt uppe i allt detta sitta och dikta lustiga sagor. På denna bedröfliga stad skiner alla dagar den klaraste och vackraste vårsol. Om nätterna blir det litet kallt, men om dagarna är det milt, snön smälter och gatorna hålla på att bli bara. I går morse, då jag reste ut till Tiskrogen var det verkligen en så strålande sol, en så kylig friskhet och så glittrande vackert i den lilla trädgården

biografien själf. Farväl nu min kära vän. Jag är så riktigt glad åt att du är bättre. Hoppas själf att nästa gång kunna skrifva ett gladare bref — Din Selma -

att det föreföll omöjligt att någon kunde ligga farligt sjuk. Nå ja, det skull väl ha en öfvergång du. Det var så godt att höra, att du var bättre och att du börjar få litet ro att arbeta. Det blir nog en mycket söt berättelse från Klampenborg. Roligt att Amalia var nöjd. Jag hade mycket bra bref från henne och Sparfvebo för en tid sedan,

Jag har inte fått något bref från John angående Påsk och ingenting vill jag sända, inte heller ur läsebokens andra del. Högst få kapitel lämpa sig för själfständig publicering och de som finnas har jag ämnat sända till Ord och Bild och Idun. Det är inte trefligt att för mycket af boken blir känd på förhand och det tar alltid tid att aptera en sak för offentliggörande,

Tänk att konsul Anderson också är död. Jag tror, att det måtte bli en besynnerlig tomhet efter detta års slut. Vår generation blir nu den äldsta.

Ja storheten är en rätt tung börda att bära äfven efter de små mått, som den kommit på vår del. Tänk på hvad sådana karlar som Brandes och Bjørnson ha fått slita i många år. En kväll uppe hos Valborg roade vi oss med att sätta upp saker, som folk bedt mig om och som inte höra till yrket alltså inte brefsvar öfversättningar eller från tidskrifter. På en liten stund kommo vi upp till 80 olika saker, som jag kom ihåg då för tillfället. Det mesta har jag nog glömt.

Jag såg litet på Celicias biografi. Den var så riktig, och det är sant, att man fäst stort afseende vid hennes inlägg i sociala frågor. Därvidlag har hon sina medmänniskor ära i ovanlig grad. Det är väl Teodor och hon själf, som ha skrifvit ihop biografien. Jag antar detta, därför att jag, då de voro här talade om för dem, att jag höll på att läsa Vestmanland, som jag just då Rungade igenom

för läsebokens skull. Men jag skulle vilja svära på att jag inte sade något mer än detta, att jag höll på att läsa boken.

De voro här så kort och vi talade ingen litteratur. De nämnde inte mina böcker och jag inte Celicias mer än dessa ena. Men mitt yttrande har väl växt i deras sinnen. Jag tror dock häraf, att hon har skrifvit